भिक्षुभिःश्लाघितामुधेत्यस्यपरिहारः त्वमिति भिक्षुपद्व्याख्यानं न्यस्तदंडेर्मुनिभिरिति मुधेत्यस्यपरिहारः आत्मेति यदर्थसर्विप्रियंतस्यजगता 🐉 अ०६० मात्मनस्तववरणंनवथेत्यर्थः किंच आत्मदइति वेदभ्येतदविज्ञायत्वयादीर्घसमीक्षयेतिस्वस्मिन्नुक्तंदोषद्वयंपरिहरति इतीति इतिज्ञात्वेवमेमयाव तो असी तिअज्ञानपरिहारः हित्वेत्यदीर्घसमीक्षापरिहारः भवतो भुवःसकाशादुदीरितोयः कालस्त्रस्यवेगस्तेनध्वस्ताआशिषोयेषांतान् ब्रह्मादीनपिवि हाय कुतो अन्येवराकाइत्यर्थः ॥ ३९॥ स्वाज्ञानंपरित्हत्यपुरुषांतरगुणवर्णनप्रदीप्तकोपसंरंभेणतिसम्नेवाज्ञानमापादयित जाड्यमिति सिंहोयथा पश्चन्विद्राव्यस्वबिंहरित तथाशाईधनुर्निनादेनैवजरासंधादीन्विद्राव्यमांस्वभागंश्रियंयस्वं हतवानिस तस्यतवराजभ्योभयादुद्धिप्रपन्नइति यद्वचोभाषणंतज्ञाड्यंमांचं नघटतइत्यर्थः॥ ४०॥ यच्चान्यदस्पष्टवर्त्मनामित्यादिना अर्थात्त्वांभजंतःसीदंतीत्यवसादनंश्रमावहत्वमुक्तं तद्िपमं

> वंन्यस्तदंडमुनिभिर्गदितानुभावआत्मात्मदश्चजगतामितिमेवतोऽसि ॥ हित्वाभवद्भवउदीरितकालवे गध्वस्ताशिषोऽज्ञभवनाकपतीन्कृतोऽन्ये॥ ३९॥ जाड्यंवचस्तवगदाग्रजयस्तुभूपान्विद्राव्यशार्क्ननिन देनजहर्थमांत्वम्॥ सिंहोयथास्वबलिमीशपशून्स्वभागंतेभ्योभयाद्यदुद्धिशरणंत्रपन्नः॥४०॥यद्वांछया चपशिखामणयों अगवैन्यजायंतना दुषगयादयऐकपत्यम् ॥ राज्यंविस्रज्यविविशुर्वनमंबुजाक्षसीदंतिते नुपद्वींतइहास्थिताःकिम् ॥ ४१ ॥ काऽन्यंश्रयेततवपादसरोजगंधमाघायसन्मुखरितंजनताऽपवर्गम् लक्ष्म्यालंयंत्वविगणय्यगुणालयस्यमर्त्यासदोरुभयमर्थविविक्हिः॥ ४२॥

दमेवेत्याह यद्वांछयेति यस्यतवभजनवांछयानृपोत्तमाः अंगोवेनस्यपिता वैन्यःपृथुः जायंतोभरतः नाहुषोययातिः गयश्वादिर्येषांते यएतेतवप इवींमार्गमाश्रितास्तेकिसीदंति नसीदंत्येव अपितुत्वत्यदंप्राप्ताइत्यर्थः एवंकोपावेशेनावसादनस्यपरिहारादस्पष्टवर्त्मनामित्येतदानतर्यविहायअत्रो 🐉 ॥ त्कर्षः॥ ४१॥ यचोक्तमथात्मनोऽनुहूपमितितत्राह कान्यमितिश्लोकद्वयेन गुणानामालयस्यतव पादसरोजगंधंजनतायाअपवर्गमोक्षहूपं लक्ष्म्याआलयंतत्सेव्यंसद्भिन्विरितंवर्णितमाघायतमविगणय्य मर्त्यामरणधर्मिकासदाउरुभयंयस्यतमन्यंकास्त्रीश्रयेतसेवेत अर्थेविविकादृष्टिर्घ यस्याःसा गुणालयस्येत्यनेनगुणेहींनाइतियदुक्तंतदपास्तम् ॥ ४२ ॥